

Tvůj první velký kluk jsem já

Jiří Schelinger

To jsem já, přímo já kdo tu postává,
každé ráno k vašim oknům zamává,
celý týden z nich své oči nespouští, že jsi prý má.

A ty jen koukáš ven, proč mě nevnímáš,
na mě jakoby se schválně nedíváš,
jen mě stále tak víc a víc napínáš, ale prima.

Tvůj první velký kluk jsem já,
víš to a říkáš ne a ne,
tvůj první velký kluk jsem já,
slunce mám sebou zastřené.

Proč tvůj smích slyšet smím jenom z povzdálí,
proč ti vadí jeden známý, neznámý,
nejsi ta kterou každý hned omámí, to je prima.

O tom sníš, tak pojd' blíž, nech už váhání,
jenom blázen svoje štěstí odhání,
zahod' sen a pojd' ven i to čekání bylo prima.

Tvůj první velký kluk jsem já...

Tvůj první velký kluk jsem já,
víš to a říkáš ne a ne,
tvůj první velký kluk jsem já,
psal bych ti básně náramné,
a hádej o čem dívka zlá, že jsi tak rozmarná, ale prima.